

ali far. Poglejte le druge stanove, recimo, delavce, kako ti skup drže, kako se ti trudijo za svoj obstanek in na svojih shodih budijo in dramijo svoje zaspane tovarše k napredku, zato pa so tudi tako močni in na Dunaju bodo po svojih delavskih poslancih vselej veliko dosegli v svojo korist. Vzemite si torej izgled na njih, volite pametno po našem nasvetu moža svojega stanu in mi se trdno zanašamo, da bo naše ljudstvo kmalu spoznalo, da je v napredni stranki moč, katere ne bo več zmagal in zlomil ne dohtar, ne far!

Mi vas opozarjamo še enkrat, da bo zmagala lahko naša, ako bote enoglasno glasovali za svojega stanovskega brata Fr. Vračka, katerega bodo tudi napredni volilci v mestih volilnih okrajev, namreč Brežice, Celje, Ptuj in Ljutomer volili. To vas naj navdaja s popolnim zaupanjem do zmage in lahke bo boj proti klerikalnemu Korošcu, uredniku fihsosa! Za te druge kandidate pa se še ne zmenimo!

Volilci, držite se gesla: Kmet s kmetom!

Duhovščina in politika.

Poznate gotovo, dragi napredni somišljeniki, tiste ženske, ki tako rade stavljajo v loterijo razne številke in krčevito celi teden pričakujejo, da kaj — trofijo, zadenejo. Med tednom pa goreče molijo in prosijo ljubega Boga, da bi se jih vsmilil ter jim naklonil kako terno. Ravno tako ravnajo pred vsako politično volitvijo naši patentirani svetniki in pobožnjaki — klerikalci. To je seveda čisto naravno: tu pri volitvah se jim ja gre za to, da se ne omaja njih oblast in gospodstvo, zlasti pa da se ne skrči tisto, kar je s to oblastjo združeno namreč bisaga, farski žakelj, ki ga ti brumni, častivredni gospodje bolj ljubijo kakor drugi grešni posvetni otroci. V St. Zakonu je Judom njih čifutski oberfar Aron napravil malika — zlato tele in Judje so okoli njega plesali, v naših časih pa ima takega malika poleg drugih „malikov“ malodane vsak naš farož. Povrh vsega tega pa so klerikalci in farji že zdavnaj pokazali in izpričali, da so za gospodovanje in vladanje kakor rojeni. Povsed, kjer imajo vlado v rokah (glej „blaženo“ Španijo itd.), najdeš, da tam bogati in nepotrebni klostri rastejo kakor gobe po dežju, ljudstvo pa je čim dalje bolj siromašno, zabito in politično odvisno od teh svojih zatiralcev. Ali je mar tako božja uredba?

V resnici pa je stvar nekoliko drugačista. Cerkev Kristusova je popolnoma duhovno, čisto nadzemeljsko kraljevstvo, ki jo je za to ustanovil njen božji Utemeljitelj, da skrbi za oni večni namen, ki ga imajo verniki in kristijani onkraj groba, po smrti doseči, s posvetnimi zadevami nima cerkev čisto nič kaj opraviti. To nam kaže najbolje izgled Odrašenikov in izpričujejo njegove svete, vzvišene besede, in te besede so jasne, določne: „Pojdite po vsem svetu, učite vse narode, krsteč jih v ime Očeta in Sina in Duha svetega; učite jih, naj izpolnujejo vse, kar sem vam ukazal.“ (Mat. 28, 19, 20). — „Moje kraljevstvo ni s tega sveta“ (Jan. 18, 36) je rekel Kristus Pilatu. — „Iščite najprej kraljevstva božjega in pravice njegove.“ (Mat. 6, 33). Kadar so našega Izveličarja ljudje hoteli postaviti za kralja, jim je zbežal na goro (Jan. 6, 15). Ako torej natančno preberete sv. pismo Nove Zaveze, potem lahko spoznate, da je ljubi Zveličar hrepenel le po dušah, le večno srečo in nebeško kraljevstvo je želel oskrbeti svojemu ljudstvu, med posvetne stvari, v rimsko ali judovsko politiko ali v kake volitve pa se ni prav nič vmešaval ali vsiljeval, ne on, ne njegovi apostoli, pa tudi njih naslednikom kaj takega ni naročil. In take je bilo v prvih časih krščanstva, dokler je še cvetela prava, nepokvarjena krščanska vera in čisti Kristusov nauk.

Ali ti blaženi časi so se, žalibog, izpremenili. Cesar Konstantin Veliki (+337) je prvi izmed rimskih cesarjev sprejel krst, papežu je daroval del svojega ozemlja in od tistega časa so papeži in škofje postali oblastneži, posvetni gospodje, mogotci, ki niso več bili zadovoljni s tem, da bi imeli samo vlado nad dušami, temveč hočejo tudi nad našimi telesi, nad našimi posvetnimi zadevami in potrebami neomejeno vladati. Tekom stoletij so se preskrbeli z zu-

najnim lišpom, bliščem in s sijajem, stanujejo v krasnih, svetlih palačah, vozijo se četverprežno, s štirmi konjmi v bliščečih, sem ter tje celo pozlačenih kočijah. Imajo vse polno visokodonečih, častnih naslovov, o katerih se revnemu Kristusu in siromašnim apostolom še sanjalo ni. Nasledniki apostolov, ubogih ribičev, so le prezgodaj pozabili na vzvišene Gospodove besede: „Ne bodite taki kakor posvetni gospodje: nego kdor je največji med vami, bodi kakor najmanjši in kdor hoče prvi biti med vami, bodi vam služilec; kakor Sin človečji ni prišel, da bi mu hlapec, temveč da on služi in izveliča mnoge.“ (Luk. 22, 25. 26-28.). Ali je mar, ljubi naprednjaki, zdaj tako v cerkvi, med Kristusovimi namestniki in nasledniki apostolov? Kaj še! Marsikateri vladar na prne živi tako potratno in razkošno kakor, recimo, sedajni papežev državni tajnik, kardinal Mery de Vaal in o nekaterih drugih cerkvenih knezih se ne more nič kaj boljšega poročati. Ko bi zdaj Kristus, bos in razoglav, z romarsko palico v roki prišel obiskat kakega svojega namestnika, „firšta“ in škofa, potem — vam prisegamo — da bi ga tam škofov služabnik v livreji, z rdečim telovnikom, še k „avdijenci“ ne smel pristopiti, nagnal bi ga. Kristusova cerkev se je na škodo njej izročeni nevmrjočih duš popačila, je postala posvetna, veliko bogastvo in izsiljena svetna vlada jo je pokvarila in mi verujemo, da Kristus „takemu svojemu kraljevstvu“ na zemlji mora kmalu napraviti konec, kajti tako „kraljevstvo“ ni njegovo, ni po njegovi volji. Seveda se najde sem ter tje, hvala Bogu, tudi v sedajnih zalostnih časih nekaj vzglednih, učenih in pobožnih škofov in duhovnikov, ki se s tem tokom politikujočih duhovnikov nikakor ne strinjajo, temveč tako obnašanje ostro obsojajo, češ, da je cerkvi in veri nad vse škodljivo in pogubljivo. Vsa čast taki duhovščini! Sloveči in bogaboječi škof Kettele r iz Moguča na Nemškem je svoje dni napisal o sebi: „Odkar sem stopil v duhovski stan, sem se popolnoma posvolil od politike, odkrižal sem se vseh političnih strank, da tako lahko živim le za svoj vzvišeni poklic. In ko sem postal škof, nisem spremenil tega svojega prepričanja, kajti jaz vem, da imam vsem ljudem, brez razlike politike in narodnosti, biti dober pastir, vem, da sem služabnik ne posvetnega, temveč božjega Gospoda in v njegovem sv. imenu imam voditi sebi izročene duše proti nebesom, ne pa na volilne shode in k posvetnim volitvam.“ — Znameniti ranjki škof iz Linca Müller je svoje dni pisal načelniku gornjeavstrijskega kmečkega društva: „Jaz se ne pečam s politiko in se ne bom nikdar vmešaval v strankarske politične boje“ — Sedajni škof Bonomelli iz Kremone na Talijanskem v svojem pastirskem listu, ki ga je izdal v lanskim jeseni in v katerem govori o potrebi cerkvene reforme, med drugim pravi, da je vsako vmešavanje v politiko veri škodljivo. Nekateri francoski škofje so svojim duhovnikom strogo prepovedali vmešavati se v razne volitve in politične agitacije, pred 14 dnevi pa je to prepoved ponovil ogerski kardinal Vaszary za svoje duhovnike na Ogerskem. Sloviti katoliški učenjak Staudermaier piše: „Duhovnik naj išče svoje slave v krščanski vzgoji svoje občine, ne pa v politiki in slabo kaže za vsakega duhovnika, ako na mesto sv. evangelija in božje besede v cerkvi oznanjuje le po krémah in volilnih shodih politične, s pivom, vinom in žganjem pomešane pridige.“ Eako pravi tudi sedajni sv. oče, da on noče biti drugo kakor zvest in dober pastir. Toda, kaj vse to pomaga! Nekateri avstrijski škofje so se zagnali v valovje politične agitacije in tudi svojo duhovščino vlečejo za seboj, žalibog, da ravno med Slovenci je v tem oziru najhuje! Cerkev gotovo ne bo imela ne najmanjše koristi ali dobička od tega, temveč le škodo, posebno moralno škodo, saj že zdaj vera peša med ljudstvom zaradi politikujoče duhovščine in gibanja „Los von Rom“ so tudi večinoma le vročekrvni, nestrpni, politikujoči duhovniki krivi. Pridižnica, spovednica, celo Najsvetejše se zlorablja za klerikalne namene. Cerkev in vera je ponižana, kadar se zlorabljata za strankarske politične namene. „Brezvernost v olikanih družbah, odpad od cerkve, splošna posurelost in podivjanost priprostega ljudstva, pohlepnost po denarju, gospodstvaželjnost in hrepenenje po mastnih službah med duhovščino — vse to se za-

lostne posledice tega sedajnega klerikalnega piše omenjeni škof Bonomelli. Iz vere čanske ljubezni je političen katolicizem navedeno vero sovražstva, medsebojne mržnje in dobička. Vsi pametni ljudje bodo katoliško škofščino zopet iskreno spoštovali in čislali, zapusti dosedajno nekrščansko pot klerikalne politike in sovražstva do druge narodnosti ter zopet nazaj k svojemu vzvišenemu duhovni poklicu na pot, katero ji je njen božji Utemeljitelj začrtal in pokazal. Mi pa kličemo: daj, da bi nas zapeljani prav razumeli in v teh lepih vzgledih ravnali v korist ljudstva in korist sv. vere in konečno v svojo lastno korist.

Najnovejše politične vesti.

Avstrija. Zopet imamo novo ministarski predsednik baron Gautsch moral umakniti, ker ni mogel in ni hotel ljakom dovoliti po novem volilnem redni državnoborskih mandatov, dozdej so jih samo 78. Baron Gautsch je pred kratkim ljakom očital, da si svoje avstrijsko rodo vselej pusté mastno plačati in tega mu mogli pozabiti, zato so ga vrgli. Toda pošlahta je vrgla samo ministra, njegove volilne presovne namreč, pa ne bo nikdar prepričala ali ugonobila. V preroškem duhu rekel nekoč Gautsch: „Če tudi padem, padem s samozavestjo, da nisem zastopnik moje požrtvovalno delo ne ostane brez upora. Osebe odhajajo, ideje ostajajo. Če odhajajo tem nikakor ni pokončana volilna presovna. Novi ministarski predsednik je postal tedni cesarski namestnik princ Hohenlohe-Schillfürst. Rojen je bil l. 1863 na Dunaju. Njegov slojem ljudstva je prijazno naklonjen, zato imenujejo „rdeči princ“. Z Gautschom je tudi grof Bylandt-Rheidt, minister notranjih zadev in Hohenlohe je prevzel njegov položaj. Novi ministarski predsednik se zdaj postavlja za raznimi načelniki političnih strank, zato tudi državna zbornica ima — počitnice.

Ogerska. Na Ogerskem so se zdaj, ko imajo novo Weckerle-jevo ministarstvo, izvedle nove državnoborske volitve. Na celi Ogerski zmagala združena vladna stranka (ustavna, toliška in neodvisna.) Liberalne stranke, 30 let vladala v onostranski državni politiki ni več. Opozicijo, seveda neznatno, imajo le v narodnostnih poslancih (Saksi, Rumuni, Srbi in Slovaki). Po celem Ogerskem se širja boj kot proti avstrijskim tovarnam in avstrijskim izdelkom. Ali to je kakor pribito, bi Madjari kmalu postali krotki in bi lahko pocepali, ako bi Avstrijci ne kupovali ogerških pridelkov, zlasti moke. Avstrija ima z Ogersko zvezo le škodo.

Dopisi iz Štajerskega.

Od Sv. treh kraljev v benedički fari v Štajercu. Ljubi Štajerc, jako si se mi smilil, ko mi zadnjič zašel in nisi mogel na večer v hišo, kjer bi bil vendar dobil počitek. Po sem po tebi, da si bil zmujen, ko sem te videl v ponedeljek zjutraj prav medlega in zmanjega. Bilo pa je tako le: Šel sem po tebi pošto, ali poštar te je zastojal iskal. Gre vpravo svojo drago, če mar ona kaj ve za moj čas? Ona reče, da za mene ni prišel. Jaz pa sem videl na oknu ležati — brez ovratnika. Videl jo v jutro ga že imata na razpolago benedički župan in trojički žandar. Zvedel sem, da ga je imel trgovec Horvat na svojem delu pa tega za gotovo ne vem. Jaz nisem s tem prikriivanjem zadovoljen in mislim, da ste našo pošto vse natise poslali obenem, ker sosed ga je dobil že v soboto. Pobriganje se to, če je morda pošta temu kriva. — V benediškem županu je bila tako zanimiva, da „gospodje“ prvi Štajeraca čitali. Le več iz našega kraja, potem bode gotovo še več naravnost. Zdal čakamo, če se bo naš „slavni“ župan odvil v „Slov. Gospodarju“. Potem bomo vnapel in dobro zapregli. Pa še nekaj vam sporočiti. Kraljevsko obč. volitev, za katere se je rekuriralo na namestnijo, oporo vam prihodnjč. To je vam jako lepa stvar. Tam je bil benedički župan za komisarja. O agentih za tisto volitev vam napišem.

ga boja... ere krs... napravi... bičkarja... dubor... tali, ak... leralnal... er krene... hovnem... Ustano... Bog... in se p... dstva... o korist...
esti... sterstv... se j... otel Po... du 11... ih ime... kim Po... doljubj... mu nis... poljski... e ideje... dar ve... duhu j... poten... j delat... uspeha... ajam... snova... tržaški... hillings... Nijžinj... ato go... je št... stranji... pose... svetuj... to zd...
ko tan... izvrši... črti j... na, ka... ki j... volovic... jo tan... umunci... se raz... in av... to, da... lakote... gerskih... gersko...
Slov... ker si... v moje... Poznal... e dobil... nartra... be na... prašat... asopis... sem ga... V ne... bene... a tudi... domu... takim... te na... r moj... se za... Vest o... da so... našega... inikov... oprava... vajeji... imam... zavoljo... pišem... torija... Tudi

Brenčiča v zadi, ki je vedno nad „Štajercem“ zmajeval z glavo in na enkrat — štrbunk! Voz se je zvrnil v jarek in prvaški voleki so se močno poškovali. Ljudi pa so rekli: „To je Bog štrajfal Brenčiča, ker on „Štajerca“ toli sovraži in črti.“ Veš, Brenčič, beri „Štajerca“ doma, ne pod milim nebom in Vsemogočni te bo po svoji milosti kot najhujšega sovražnika „Štajerca“ za prihodnje obvaroval enake kazni in enakih — štrbunkov.

Hrošči (Maikäfer). Konjiški okr. odbor bo letos izplačeval za liter hroščev 4 v. Učitelji naj bi na to opozorili šolske otroke, da pobirajo te škodljivce.

Kako „Domovina“ obrekuje poštene ljudi. V prvi številki letošnjega leta je „Domovina“ nesramno napadla ljutomerskega dež. sodnijskega svetnika g. Doxata. Zdaj v zadnji številki je moral odgovorni urednik „Domovine“, g. V. Spindler, vse preklicati kot lažnivo s temi le besedami: „Podpisani Vekoslav Spindler, urednik in izdajatelj „Domovine“, izjavljam s tem, da so vsi v 1. št. Domovine navedeni očitki hudobna izmišljotina, odnosno zavijanje in obžalujem s tem najgloblje javno, da sem očital g. dež. sodn. svetniku Doxatu gornje krivde, ga prosim tozadevno oproščenja in plačam vse s tiskovno pravdo zoper mene zvezane stroške.“ Celje dne 2. maja 1906. V. Spindler. — Tako le krepko okrcati vsako laž v klerikalno-prvaških listih. Kmet, obrtnik in delavec, ti pa spoznaj iz tega, kdo laž govori! Le prvaki in klerikalci! Fej takim podlim prvaškim dušam.

Načrt železniške proge Ljutomer-Ormož. Na shodu, na katerem so se pred kratkem zbrali občinski in državnozborni volilci ljutomerskega okraja, je ljutomerski župan pojasnil, kolike važnosti bo za vinorodne kraje omenjena železnica. Stroški so proračunjeni na 700.000 K in zdaj manjka baje samo še 60.000 K do te svote. V polovici majnika se bo načrtana proga pregledala od inženerjev. Postajališča bodo: Pavlovci, Žirovinci, Ljutomer, Središče in Ivankovci.

Zemljevidi ptujskega okraja se dobivajo po 20 h v Blankejevi knjigotrožnici in pri ptujskem okr. zastopu, ki je tiste na svoje stroške založil. Zemljevid (karta), kakor si ga morete v izložbenem oknu „Štajerčevega“ uredništva ogledati, je jako natančen in ličen ter po nizki ceni. Napredni občinski predstojniki, preskrbite si tiste za vaše obč. pisarne!

Kmečki koledar za majnik. Ponkracij, Servacij in Bonificaj (12., 13. in 14. majnika) so tako zvaní ledeni svetniki, sv. Žofija (15. majnika) pa je ledena svetnica. Ako do tega časa ni bilo mraza, potem se ga zanaprej ni treba bati. — Sv. Urban (25. majnika) jasen, lepa jesen. — Sv. Urban je kmečki patron. — Če v majniku večerna rosa zemljo napaja, bo dosti vina in obilo klaje. — Veder Ponkracij, veliko vina. — Majni dež, zlati voz. — Če sv. Urban suši in sv. Vid moči, pride dobra letina posebno za vino. — O sv. Urbanu žito ni ne dobljeno, ne izgubljeno t. j. slabo se lahko še popravi, lepo pa se lahko še pohabi. — Urbanov dež, kisló vino. — Miholjica in Urban sta najboljša za sejati proso in lan. — Kadar je žito v cvetju, tačas žito v žitnici premetavaj, da kukec vanje ne pride. — Kedar rž cveti, pravijo, da radi piščanci krepavajo in goveda shušjuje. — Konec maja se gos in raca nasaja.

Iz vlaka je skočil. Pred kratkim se je pelja 21letni vrtnarski pomočnik M. Cilec s Pragerskega v Maribor. Med vožnjo mu je blizu postaje Hoče padel klobuk iz okna na progo, Cilec pa je skočil ponj, ali tako hudo se je ranil, da so ga morali prepeljati v bolnišnico.

Utonil je pri Oplotnici Blaž Kokolj, ko se je vračal iz Konjic domov.

Drago plačana grožnja. Trgovski pomočnik F. Rižner, 36 let star, je dne 9. aprila pijan prišel v Pogačnikovo gostilno na Bregu pri Ptuj. Tam je začel razgrajati in končno je celo gostilničarju zažgal, da mu bo hišo zažgal. Tudi policaju se je uprl, ko ga je hotel vzeti s seboj v špekhamro. Za vse to je pri mariborskem okr. sodišču dobil 15 mesecev ječe.

S skale so padli. Pred kratkim so se z neke pečine pri Celju zvrnili v prepad trije dečki. En izmed njih se je nevarno poškoval.

Klerikalni župan je stavo izgubil. Pri zadnji obč. volitvi v Šentjanžu na Vinski gori je graščak

Saitz stavil z županom 20 K. Graščak je namreč trdil, da k občinski volitvi ne pride. Na dan volitve pa je prihajal in raz konja so ga odnesli njegovi pristaži v volilno sobo, tako da v istini ni prišel k volitvi. Dobrnski kaplan pa vse to in drugo po znani klerikalni navadi zavija in laže v „Slov. Gospodarju“ z dne 13. aprila. Svetujemo mu, naj se rajši bolj nauči mešovati in krščanski nauk, da bo vedel, kaj veli druga največja zapoved!

Zastupila se je v Mariboru 20letna Franca Peterlič. Nekaj malega se je z domačimi sporekla in to jo je tako grizlo, da je segla po strupu.

Zagrizeni tercijalka. Zavoljo „Štajerca“ pred sodiščem. Neki izrodek potuhnjenega klerikalizma so spačene ženske, tercijalke in molenke, kakor jih najdete ne le po deželi, temveč tudi po mestih. Ženske so sicer navadno bolj mehkega in bolj pobožnega srca, ali ta vrsta žensk ni niti pobožna, niti vzornega obnašanja, temveč vse dela le na oko, da jo častiti gospodje hvalijo. Jezik po navadi vsaka taka ima kakor — krvavi rep. Obrekuje s svojim umazanim jezikom vse, kar nji ali morda „njenemu“ gospodu ni všeč. Po navadi hodi večkrat na teden, ali celo vsak dan k sv. obhajilu, to ji dovoli njen neprevidni spovednik, ker je ali ne pozna, ali je slep do njenih grehov. Tudi tako smo spoznali, ki se je cele noči pajdašila s fanti, drugi dan pa je šla brez spovedi k sv. obhajilu, češ, g. spovednik so mi to za celi teden dovolili. Kakor je prava pobožnost našega bližnjega nam mila, tako se na drugi strani z vso gnusobno odvračamo od take — hudičeve pobožnosti tercijalk in molenk, ki iščejo le svoje lastne hvale in časti, ne pa časti božje. En tak eksemplar plesnive hinavke je bil dne 3. majnika pred ptujskim kazenskim sodiščem. Obravnava se je vršila blizoma tako le:

Sodnik: Kako se pišete in odkod ste in koliko let ste stari?

Ona: Mica Tašner od Sv. Urbana pri Ptuj, rojena sem meni se zdi — da l. 1879.

Sodnik: V katerem mesecu?

Ona: Ja tega res ne vem. Meni se zdi, v aprilu ali septembru, najbrž pa je bilo v marcu.

Sodnik: Ali je res, da ste v tuji hiši pograbili „Štajerca“ in ga raztrgali?

Ona (jokavo): Ja, jaz sem ga tam brala in ko sem brala o našem kaplanu, sem list iz jeze razčesnila in gospodarju sem rekla, da je greh „Štajerca“ brati.

Sodnik: Za vas pa ni bilo greh, ko ste ga takrat brali? Kaj pa je vam rekel gospodar?

Ona je rekla, da je že star mož, pa da v „Štajercu“ ni še našel, kar bi bilo zoper Boga ali vero, toraj da ni greh Štajerca brati, ki za kmeta odkritosrčno piše in ga le k dobremu napeljuje.

Sodnik: V imenu Nj. Veličanstva ste za zdaj po § 468 obsojeni na 24 ur zapora.

Micka je pobesila svoj nos, pobrala v kotu cekar in kakor bi jo bil polil, je smuknila skozi vrata na cesto ter vzdihnila: „Oh preštantana ljubezen, kam si me zapeljala, zdaj moram zavoljo mojega kaplančka Kozoderca v kajhi hladit svojo vročo ljubezen.“

Izpred porotnega sodišča. Dne 7. t. m. je bila pred celjskimi porotniki 26 letna Marija Paj iz Žusma obsojena na 4 leta ječe, ker je umorila svojega nezakonskega otroka. Pred istim sodiščem vršijo se še sledeče obravnave: dne 8. maja: E. Kankovski zavoljo poverenja; dne 9. maja: J. Belec zaradi umora; dne 10. in 11. maja: Fr. Gaberšek, s tovarši zavoljo goljufije; dne 12. maja: Pavel Arzenšek in Val. Kurnik zavoljo umora lastne žene.

„Ceden“ krušni oče. V slovenjebistriški fari so orožniki zaprli posestnika A. Pristonika, ker je neusmiljeno ravnal s svojimi 11 letnimi rejencem J. Grohmann. Deček je dne 22. aprila svojemu gospodarju ukradel nekaj smodnika (pulfra), ta se mu je v žepu vnel ter ga hudo ožgal. Od tistega časa je moral biti v hlevu, kjer je na njem opečeno meso tako rekoč gnilo. Dečka so spravili v bolnišnico.

Brzovlak je povozil tri deklice med postajo Poličane-Slov. Bistrica.

Dva plovca (flosa) sta se razbila ob savski most pri Brežicah. Mozirčan Miklavc, lastnik splovov, je s tem hudo poškoval. Flosarji so se rešili.

Spodnještajerske stvari.

Kako Bog kaznuje tistega, ki sovraži „Štajerca“. „Zabjak“ pri Ptuj je tista slavna ves, kjer je naš junak, kmet Brenčič, zagledal in gleda luč sveta. Po svojem rojstvu je bil baje še 14 dni slep, nekateri pa trdijo, da duševno slep je še dozdaj. Pred kratkim je s svojimi prvaškimi voleki peljal gnoj na svojo njivo, ali le počasi je korakal za vozom. V roki je držal „Štajerca“, ki ga drugače nad vse črti in ga je tako slastno požiral in s tolikim zamaknjem bral, da je celo na voz in na svoje volke pozabil. Prvaška žival pa je pustila